

Paalzitten in Noordwijkerhout herbeleefd

Kees van Niekerk vertelt over zijn ervaringen dat hij vijf dagen op een paal heeft gezeten

<https://www.omroepwest.nl/nieuws/4344475/Paalzitten-in-Noordwijkerhout-herbeleefd-in-boek-Met-een-plons-viel-ik-in-het-water>

Paalzitten in Noordwijkerhout herbeleefd in boek: 'Met een plons viel ik in het water'

NOORDWIJKERHOUT - Na 1990 gestopt, maar nu weer terug in een boek: het paalzitten in Noordwijkerhout. Dagenlang zaten deelnemers op een paal in het Oosterduinse meer om wereldkampioen te worden. De Hazerswoudse Kees van Niekerk heeft deze bijzondere sport meegenomen in zijn boek Sportleed, dat dit voorjaar uitkomt.

Geschreven door

[Liza Janson](#)

[Redacteur/Verslaggever](#)

'Hij zit stevig. Kom maar op', zegt Kees van Niekerk (66) terwijl hij in zijn handen wrijft. De schrijver en oud-paalzitter is voor deze gelegenheid nog één keer op een paal geklommen.

In 1989 deed hij mee aan het WK paalzitten. 'Na ruim dertig jaar zit ik er weer. Ik voel me helemaal één met de natuur. Het is heerlijk, boven het water, in de buitenlucht. Wat wil je nog meer?'

Van 1981 tot en met 1990 werd bij het Oosterduinse meer jaarlijks het WK paalzitten georganiseerd. Meestal waren er rond de twintig deelnemers. Het idee was simpel. 'Je gaat op de paal zitten en je blijft zo lang mogelijk zitten', legt Dirk Klinkenberg van de organisatie uit. 'Er stond in de reglementen dat de poging voorbij was als je het contact met de paal verloor. Dus je moest erop blijven zitten en verder niks doen. simpel als wat.' Het evenement groeide uit tot een volksfeest met kermis en touwtrekken en trok jaarlijks duizenden bezoekers.

Met een plons in het water

Kees zat in 1989 vijf dagen op een paal. 'Ik had me heel slecht voorbereid, ik had ook niet voorgeslapen. Ik heb wel allemaal dingen meegemaakt, zo begon ik te hallucineren. Op een gegeven ogenblik werd ik door slaap overmand en toen ben ik na vijf dagen van de paal gevallen. Met een grote plons viel ik in het water.'

Kees van Niekerk zittend op een paal in 1989 | Eigen foto

Hij was dat jaar zo'n zes, zeven uur verwijderd van het wereldkampioenschap. Wel wist hij de derde prijs in de wacht te slepen. 'De druiven waren zuur, maar het was wel een enorm leuke ervaring.'

'In Noordwijkerhout kan veel'

Het WK paalzitten groeide in de loop der jaren uit tot een gigantisch evenement. 'Gedurende de jaren '80 had je carnaval, bloemencorso én het paalzitten', zegt Dirk Klinkenberg van de organisatie van destijds. 'Noordwijkerhout is het dorp van alle mogelijkheden, hier kan heel veel. De Noordwijkerhouter houdt wel van een gekkigheidje en een feestje.'

WK paalzitten in 1985 op het Oosterduinse meer | Foto: Nationaal Archief / Rob Croes

Klinkenberg kijkt met weemoed terug naar die tijd. 'Het mooiste geluid tijdens het paalzitten was altijd: plons. Dan was er weer een van de paal afgekukeld en dat was altijd hilarisch.'

Op het hoogtepunt gestopt

In 1990 kwam een eind aan de jarenlange traditie. Voor de allerlaatste keer werd het WK in Noordwijkerhout gehouden. 'Je moet op het hoogtepunt stoppen. Na tien jaar was het mooi. We dachten: het was een geweldig succes, we stoppen ermee', zegt Dirk.

WK paalzitten in 1985 op het Oosterduinse meer | Foto: Nationaal Archief / Rob Croes

Bij Kees bleef zijn paalzitdrama altijd door zijn hoofd spoken. Hij besloot het mee te nemen in zijn boek over sportleed, dat dit voorjaar verschijnt. 'Ook paalzitten is sportleed. Als je graag wereldkampioen paalzitten wilt worden en je valt in het zicht van de haven van de paal met een grote plons in het water, dan ben je wel zwaar teleurgesteld.'

Niet meer terug

Of het evenement ooit weer terugkomt in Noordwijkerhout? Dirk: 'Het zou wel mooi zijn, maar ik denk dat het technisch, economisch en qua veiligheid niet meer te doen is.'

Kees zit ondertussen nog altijd op de paal. Van een houten kont heeft hij nog geen last. 'Ik kan het hier nog wel vijf dagen uithouden denk ik.'

Schrijver en oud-paalzitter Kees van Niekerk | Foto: Omroep West